

stworzy dogodne warunki obsługi relacji wymagających przesiadek autobus – kolej oraz wyeliminuje postój autobusów w centrum wsi.

Wraz z rozwojem wsi Sierakowice (łącznie z przyległymi terenami sąsiednich wsi) należy liczyć się z celowością wprowadzenia na obszarze centrum gminy komunikacji autobusowej alternatywnej dla połączeń PKS. Lokalna sieć autobusowa może powstać bądź jako inicjatywa wyłącznie prywatna, bądź jako wspólne przedsięwzięcie gminy i firm prywatnych. Oprócz funkcji usługowych sieć taka może pełnić istotną rolę jako czynnik wpływający na ograniczenie lokalnych przejazdów samochodowych (poprzez przejęcie części ruchu) i w ten sposób wpływających na ekologizację transportu w skali gminy.

10.5.4.2 Układ kolejowy

Przez obszar gminy przebiega linia kolejowa nr 229 Pruszcz Gdański – Kartuzy – Sierakowice – Lębork – Łeba. W 2000 roku linię tę obsługiwało 6 par pociągów, a liczba pasażerów nie przekraczała 1000 pasażerów na dobę. Z tego powodu linia ta należała do linii o najniższym procencie pokrycia kosztów w regionie. Od 24 czerwca 2000 roku, na linii tej zawieszono przewozy pasażerskie. Postuluje się zachowanie i ożywienie istniejącej linii kolejowej, a co za tym idzie, przywrócenie przewozów pasażerskich jako ważnego systemu lokalnej komunikacji codziennej w obrębie gminy oraz przywrócenie ruchu na linii Kartuzy – Lębork jako części przewozów pasażerskich w skali powiatu (dojazdy do pracy). Przewiduje się wzrost znaczenia linii związany z poprawą dostępności gminy z uwagi na sezonowy i weekendowy ruch turystyczny jak i możliwość aktywizacji gospodarczej na terenach położonych wzdłuż linii jako łatwo dostępnych.

Przywrócenie kolejowego ruchu pasażerskiego i wzrost przewozów towarowych wymagają współpracy międzygminnej w skali powiatu przy wsparciu samorządów całego regionu.

Realizacja tego programu w znacznym stopniu zależy również od przekształceń organizacyjnych Polskich Kolei Państwowych i liberalizacji rynku usług przewozowych na kolei. Być może realną szansę stanowi prywatyzacja linii, której następstwem winno być również podjęcie następujących działań:

- unowocześnienie infrastruktury technicznej, w tym pełna automatyzacja trasy,
- dostosowanie taboru, taryf i rozkładu jazdy do rzeczywistych potrzeb rynku (wprowadzenie autobusu szynowego),
- budowa większej liczby przystanków (dla ruchu lokalnego).

10.5.5 Trasy rowerowe

Dla zapewnienia prawidłowej organizacji ruchu rowerowego uznaje się niezbędną budowę ścieżek rowerowych łączących główne źródła i cele tego ruchu – tereny zabudowy mieszkaniowej z miejscami pracy i nauki. Wygodne i bezpieczne ścieżki rowerowe mogą odegrać dużą rolę w rozwoju weekendowego i sezonowego ruchu turystycznego na terenie gminy.

W pierwszej kolejności wskazane jest urządzenie ścieżek wzdłuż dróg układu podstawowego w obrębie wsi Sierakowice w połączeniach z Puzdrowem, Migami, Wygodą Sierakowską, gdzie istnieją powiązania o spodziewanym największym ruchu rowerowym, a gdzie jednocześnie występuje największe zagrożenie bezpieczeństwa rowerzystów. Ponadto w następnej kolejności zaleca się sukcesywne urządzenie ścieżek rowerowych wzdłuż najatrakcyjniejszych tras o znaczeniu regionalnym, przebiegających przez gminę Sierakowice,

oznaczonych na rysunku nr 2 studium „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” oraz na szkicu poglądowym nr 3 „Komunikacja”(1. Linia – Potęgowo – Kamienica Królewska – Paczewo – Sierakowice – Sierakowiska Huta; 2. Linia – Potęgowo – Kamienica Królewska – Pałubice – Gowidlino; 3. Gowidlino Podjazdy; 4. Gowidlino – Jasień; 5. Pałubice – Bukowina – Cewice), które z kolei łączą się z głównymi szlakami krajowymi (Bytów – Parchowo – Sulęczyń – Chmielno – Łapalice – Kartuzy – Żukowo – Gdynia) i dalej z międzynarodowymi trasami rowerowymi (trasa hanzeatycka). Wśród nich wyróżnić należy proponowany w studium do aranżacji ciąg pieszo-rowerowy w ramach tzw. „Szlaku wsi kaszubskich”, przebiegający przez wsie Mojusz, Szopa, Bącka Huta.

Dla rozwoju i wzrostu popularności ruchu rowerowego ważne jest zapewnienie wyraźnych oznakowań tras oraz wyposażenie w urządzenia obsługi ruchu rowerowego (np. miejsca postojowe, parkingi dla samochodów, punkty napraw, wypożyczalnie rowerów, informacja turystyczna, usługi gastronomii).

10.5.6 Problemy komunikacyjne centrum Sierakowic

Teren centrum wsi Sierakowice stanowi jeden z najszybciej rozwijających się obszarów gminy w ramach istniejących rezerw terenowych, nabierając charakteru centrum małego miasteczka. Zarówno obecna jak i przyszła ranga tego terenu wymaga szczególnego potraktowania problemów komunikacyjnych, których rozwiązanie warunkuje skuteczne docelowe zagospodarowanie i bezpieczne użytkowanie tego terenu. Proponuje się objęcie centrum Sierakowic szczegółowym programem kształtowania przestrzeni publicznych uwzględniającym:

- modernizację układu drogowego (zamiana skrzyżowania Kartuskiej i Lęborskiej na rondo, realizacja „małej” i „dużej” obwodnicy, budowa nowych dróg lokalnych w obrębie centrum itd...),
- budowę systemu przestrzeni pieszych i pieszo-rowerowych powiązanych z przestrzeniami handlowo-usługowymi i z terenami zieleni w obszarze centrum,
- powiązanie centrum usługowego z centrum komunikacyjnym (rejon dworca PKP i „nowego” dworca PKS),
- kształtowanie nowych terenów usług i rewitalizacja obecnych terenów podwórz i zaplecza.

10.5.7 Bezpieczeństwo użytkowników

We wszystkich działaniach dotyczących problemów komunikacyjnych należy szczególną uwagę zwrócić na zagadnienia bezpieczeństwa użytkowników w aspektach dotyczących:

- kształtowania sieci drogowej:
- projektowanie, budowa i utrzymanie dróg,
- rozwiązania miejsc kolizyjnych - skrzyżowania dróg, przejazdy kolejowe,
- wyeliminowanie ruchu ciężkiego z centrum wsi,
- separacja ruchu - ścieżki rowerowe, piesi,
- prawidłowa widoczność na drodze - pielęgnacja zieleni, oznakowanie dróg, plakiety odblaskowe,
- wychowania i profilaktyki:

10.6. Kierunki rozwoju poszczególnych systemów infrastruktury technicznej

10.6.1 Zaopatrzenie w wodę

Znaczna większość terenów gminy objęta jest systemami wodociągów wiejskich (w obrębie jednej miejscowości lub grupowych).

W perspektywie zakłada się obsługę zbiorową siecią wodociagową obszaru całej gminy. W tym celu przewiduje się wykorzystanie istniejących ujęć wody wraz ze stacjami uzdatniania oraz rozbudowę istniejących systemów dla obsługi istniejących i projektowanych terenów mieszkaniowych. Do objęcia układem wodociągów pozostają osady i przysiółki korzystające ze studni indywidualnych: Koryto Ciechomie (ob. Kamienica Królewska), Wygoda, Sosnowa Góra, Patoki (ob. Szklana), Srocze Góry, Szramnica (ob. Jelonko), Karłowo Wybudowanie (ob. Tuchlino), Dolina Jadwigi (ob. Gowidlino), Kamionka Gowidlińska (ob. Stara Huta). Stan istniejącej sieci wodociagowych przedstawia szkic poglądowy nr 4 „Infrastruktura techniczna”.

10.6.2 Koncepcja rozbudowy systemu kanalizacji sanitarnej

Władze gminy decydując się na rozbudowę oczyszczalni założyły, że po rozbudowie stanie się ona oczyszczalnią gminną i będzie przyjmowała ścieki z innych miejscowości po sukcesywnym ich kanalizowaniu.

Opracowana w 1999 r. „Koncepcja gospodarki ściekowej” przewidywała drugiej w gminie oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w miejscowości Tuchlino dla obsługi wschodniej i południowo-wschodniej części gminy. Dzisiaj wiadomo, że zrezygnowano z koncepcji budowy drugiej oczyszczalni. Poza tym we wspomnianej koncepcji nie podano etapowania procesu rozbudowy systemu kanalizacji sanitarnej w gminie, a wiadomo, że będzie to proces kosztowny, a zatem długotrwały.

W niniejszej koncepcji zaproponowano realizację kanalizacji w gminie w trzech etapach:

I Etap (lata 2003-2009) – skanalizowanie największych miejscowości w gminie: Gowidlina, Puzdrowa i Kamienicy Królewskiej i odprowadzenie ścieków bezpośrednio do oczyszczalni w Sierakowicach. Wsie Gowidlino i Kamienica Królewska są ponadto miejscowościami wypoczynkowymi. Zwiększająca się z roku na rok liczba wczasowiczów (w różnych formach organizacji wypoczynku) przy braku kanalizacji stwarza zagrożenie dla czystości jezior i lasów. Ponadto w studium wskazano lokalizację terenów rozwojowych właśnie na kierunkach Sierakowice – Puzdrowo – Gowidlino i Sierakowice – Pałubice Wybudowanie. Projektowana kanalizacja obsługiwałaby również te tereny rozwojowe. Przyjęto także rozbudowę sieci kanalizacji sanitarnej na terenach rozwojowych wsi Sierakowice.

II Etap (lata 2010 – 2015) – dalsza rozbudowa systemu w oparciu o kanalizację zrealizowaną w I etapie, przyjmując kryteria jak dla I etapu, czyli kanalizowanie miejscowości o kolejno największej liczbie mieszkańców, odprowadzanie ścieków z istniejących i projektowanych dużych ośrodków wypoczynkowych oraz zespołów zabudowy lotniskowej w trosce o ochronę środowiska przyrodniczego, w tym ochrony czystości jezior i lasów. Proponuje się zatem:

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Sierakowice

- skanalizowanie wsi Tuchlina i odprowadzanie ścieków do układu kanalizacji sanitarnej w Puzdrowie,
- skanalizowanie wsi Łyśniewo wraz z ośrodkami letniskowo-wypoczynkowymi i odprowadzenie ścieków do kanalizacji sanitarnej w Puzdrowie,
- skanalizowanie wsi Pałubice i Załakowo i odprowadzenie ścieków do układu kanalizacji sanitarnej Kamienica Królewska – Sierakowice,
- skanalizowanie wsi Paczewo i odprowadzenie ścieków do kanalizacji sanitarnej w Sierakowicach,
- skanalizowanie wsi Szklana jako projektowanego ośrodka wspomagającego i uzupełniającego w gminie i odprowadzenie ścieków do kanalizacji sanitarnej w Sierakowicach,
- skanalizowanie zespołów zabudowy letniskowej po wschodniej i zachodniej stronie jeziora Gowidlińskiego i odprowadzenie ścieków do kanalizacji sanitarnej wsi Gowidlino.
- Uwaga! Wskazane byłoby włączenie także do kanalizacji sanitarnej wsi Gowidlino zespołów zabudowy letniskowej nad jeziorem Gowidlińskim zlokalizowanych w gminie Sulęczyno na styku z gminą Sierakowice (obręb Widna Góra) i zobligowanie gminy Sulęczyno do partycypowania w kosztach realizacji i eksploatacji.

III Etap (lata po 2015) – skanalizowanie pozostałych wsi przewidzianych do docelowego włączenia w układy zbiorowe kanalizacji sanitarnej.

Jeśli jednak dotychczasowe trendy rozwoju gminy będą utrzymywać się na obecnym poziomie, liczba ludności gminy po 2015 r. może przekroczyć 18642 (prognoza procesów demograficznych), wówczas istniejąca oczyszczalnia ścieków w Sierakowicach wymagać będzie rozbudowy do przepustowości 2800 m³/d.

W koncepcji wskazano także miejscowości, gdzie docelowo przewiduje się odprowadzenie ścieków do systemów indywidualnych (zbiorniki szczelne, oczyszczalnie przydomowe). Są to wsie, osady i przysiółki o małej liczbie ludności, położone w znacznej odległości od zbiorowych systemów kanalizacji sanitarnej.

Ponadto proponuje się dla miejscowości Stara Huta, Kamionka Gowidlińska, i Borowy Las rozważenie możliwości odprowadzenia ścieków do projektowanych układów kanalizacji sanitarnej gminy Parchowo.

Tab. nr 4.4. Koncepcja skanalizowania gminy Sierakowice

Nazwa miejscowości	Budowa zbiorowych systemów k.s.			Możliwość włączenia do układów zbiorowych k.s. lub systemy indywidualne	Indywidualne systemy odprowadzania ścieków	Propozycje odprowadzania ścieków do układów k.s. w sąsiednich gminach
	I etap	II etap	III etap			
Sierakowice-tereny rozwojowe	+					
Bącka Huta			+			
Bór					+	
Łączki				+		
Szopa			+			

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy
Sierakowice

Stara Huta, Borowy Las, Kamionka						+
Bukowo			+			
Długi Kierz			+			
Lisie Jamy			+			
Gowidlino	+					
Dolina Jadwigi					+	
Lemany		+				
Kawelki				+		
Kamienica Królewska	+					
Niepoczłowice			+			
Kamienica Młyn				+		
Ciechomia					+	
Kukawka					+	
Nowalczysko					+	
Kokwino					+	
Karczewko				+		
Poręby	+					
Kowale					+	
Leszczyński			+			
Kamienicka Huta			+			
Łyśniewo		+				
Mojusz			+			
Karwacja				+		
Mojuszewska Huta			+			
Poljańska					+	
Mrozy		+				
Patoki				+		
Stara Maszyna		+				
Wygoda			+			
Nowa Ameryka, Jagodowo, Srocze Góry, Szramnica					+	
Pałubice		+				
Migi				+		
Paczewo		+				
Puzdrowo	+					
Dąbrowa					+	
Moczydła				+		
Szklana		+				
Przylesie					+	
Sierakowska Huta			+			
Janowo				+		
Jelonko			+			
Welk				+		

Smolniki			+			
Tuchlino		+				
Karłowo				+		
Kujaty			+			
Rębienica				+		
Tuchlinek			+			
Zarębiska			+			
Załakowo		+				
Olszewko					+	
Skrzeszewo			+			
Piekietko	+					
Sosnowa Góra			+			

10.6.3 Kontrola ścieków bezodpływowych

Odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków poza oczyszczalnię, bezpośrednio do środowiska może spowodować różnorodne skutki zdrowotne, przede wszystkim u osób korzystających z zanieczyszczonych wód.

Odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków, chociaż w świetle prawa jest w zasadzie niedopuszczalne, jest często praktykowane – albo ze względu na ominięcie kosztów ich oczyszczania lub z braku świadomości ekologicznej.

Do podstawowych źródeł bezpośredniego zanieczyszczenia wód i gleb ściekami należą:

- bezpośrednie wprowadzanie ścieków do wód powierzchniowych i gleb (rurą lub powierzchniowo),
- wprowadzanie ścieków do wód gruntowych i gleby poprzez nieszczelne szamba, w tym także szamba posiadające system rozsączkowo-drenażowy (podstawowym wskaźnikiem nieszczelności szamba jest zbyt rzadkie opróżnianie w stosunku do ilości ścieków, które przy danej działalności człowieka są wytwarzane. Ilość pobieranej wody powinna być również kontrolowana, gdyż w użytkowaniu komunalnym – mieszkalnictwo, część usług np. ośrodki wypoczynkowe, ilość odprowadzanych ścieków nie powinna być niższa więcej niż 20 % od ilości pobieranej wody),
- odprowadzanie nieoczyszczonych wód z kanalizacji burzowej (deszczowej), spuszczenie wody z rybnych stawów hodowlanych.

Aby maksymalnie wyeliminować zagrożenie dla środowiska i pogarszanie walorów gminy pod względem wykorzystania jezior i lasów, niezbędne jest prowadzenie ścisłej kontroli procesu odprowadzania ścieków bezodpływowych.

10.6.4 Elektroenergetyka

Przez teren gminy przebiega linia wysokiego napięcia 110 KV. We wschodniej części wsi Sierakowice znajduje się Główny Punkt Zasilania. Sieć elektryczna średniego napięcia oraz liczne transformatory zapewniają dostawę energii na terenie całej gminy. Linie średniego napięcia 15kV oraz większość linii niskiego napięcia są urządzone jako napowietrzne.

„Energia” Gdańska Kompania Energetyczna S.A. w perspektywie 10-letniej przewiduje na terenie gminy Sierakowice budowę linii energetycznej wysokiego napięcia 110 kV relacji GPZ Sierakowice – Żarnowiec.

Przebieg istniejącej i projektowanej linii wysokiego napięcia 110 kV przedstawiono na rysunku nr 2 studium „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” oraz na szkicu poglądowym nr 4.

10.6.5 Zaopatrzenie w gaz

Na obszarze gminy Sierakowice nie występuje sieć gazowa. Najbliższe tereny zgazyfikowane to Lębork i miejscowości przylegające bezpośrednio do Lęborka, Bytów, Kościerzyna oraz Kartuzy. Do tej pory nie ma opracowanej koncepcji gazyfikacji tego obszaru. Z każdego kierunku omawiany obszar może być zasilany gazem ziemnym przewodowym GZ-50 wg PN-87/C-96001.

Do miejscowości Grzybno k/Kartuz doprowadzony jest gazociąg DN150 w/c - (ciśnienie nominalne 6,3 MPa), z którego jest zasilana stacja redukcyjno - pomiarowa I° o przepustowości 1500 Nm/h, zasilająca Kartuzy i mająca zasilać gminy w okolicy Kartuz. Z Grzybna w kierunku Chmielna został wybudowany gazociąg DN150 w/c o długości około 9,0 km, który obecnie nic nie zasila i jest traktowany jako magazyn gazu. Wystarcza on do zasilenia w gaz wszystkich gmin pomiędzy Kartuzami a Lęborkiem (docelowo może być połączeniem technologicznym Gdańsk - Słupsk).

Celem wynikającym ze „Strategii rozwoju gminy Sierakowice do 2015 roku”, wskazanym w niniejszym studium jest gazyfikacja gminy. Ze względów technicznych i ekonomicznych źródłem zasilania w gaz może być jedynie ten gazociąg. W celu doprowadzenia gazu do miejscowości Sierakowice, należałoby wybudować około 13,0 km gazociągu w/c, o średnicy DN150 i stację redukcyjno - pomiarową o przepustowości zgodnej z zapotrzebowaniem regionu na gaz. Orientacyjny przebieg projektowanego gazociągu został przedstawiony na rysunku nr 2 studium „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” oraz na szkicu poglądowym nr 4 „Infrastruktura techniczna”.

10.6.6 Gospodarka odpadami

Składowanie odpadów to jeden z podstawowych problemów rozwojowych większości gmin. Składowiska odpadów należą do jednych z najbardziej uciążliwych dla środowiska obiektów. Oddziałują one niekorzystnie nie tylko na wody powierzchniowe i podziemne, ale także na gleby, roślinność, walory estetyczno-widokowe krajobrazu, a niekiedy na powietrze atmosferyczne (emisja odorów, pyłów). Działania w zakresie pozyskania terenu i budowy nowego składowiska należy rozpocząć około 5 lat przed spodziewanym terminem wypełnienia odpadami składowiska aktualnie wykorzystywanego.

Jedną z podstawowych metod zmniejszania ilości odpadów w gminie i racjonalizacji gospodarki odpadami powinna być segregacja odpadów (także u źródła ich powstawania, czyli w gospodarstwach domowych i zakładach przemysłowych), jako część procesu technologicznego ich utylizacji.

Na terenie gminy Sierakowice nie występują legalne składowiska odpadów. Pomimo rezerw terenowych dla wysypisk odpadów (NU), wynikających z obowiązującego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego, gmina nie przewiduje na swoim terenie utworzenia wysypiska. Obecnie odpady stałe wywożone są na wysypiska poza obszar gminy (do gminy Czarna Dąbrówka i Cewice). Ważnym zadaniem dla gminy powinna być likwidacja nielegalnych wysypisk odpadów będących źródłem degradacji środowiska przyrodniczego oraz rekultywacja obszarów zdegradowanych.

10.7. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się obowiązkowo:

- 1) jeżeli przepisy szczególne tak stanowią,
- 2) dla obszaru, na którym przewiduje się realizację programów, o których mowa w art. 54d (programy wojewódzkie służące realizacji ponadlokalnych i regionalnych celów publicznych) i w art. 58 ust. 1 (programy zawierające zadania rządowe służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych),
- 3) dla obszarów, na których przewiduje się zadania dla realizacji lokalnych celów publicznych, z wyjątkiem zadań związanych z budową urządzeń infrastruktury technicznej w granicach pasa drogowego,
- 3a) dla obszarów, o których mowa w art. 6 ust. 5 pkt 5a, (obszary, które mogą być przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową wynikającą z potrzeby zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej),
- 4) dla obszaru, o którym mowa w art. 6 ust. 5 pkt 7 (obszary, dla których sporządzanie mpzp jest obowiązkowe na podstawie przepisów szczególnych lub ze względu na istniejące uwarunkowania),
- 5) dla obszaru, na którym przewiduje się budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 (o powierzchni sprzedażowej powyżej 1000 m² - w gminach o liczbie mieszkańców do 20000 (...)).”

Efektom analizy istniejących uwarunkowań gminy w oparciu o powyższe przepisy było wskazanie obszarów, dla których sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jest obowiązkowe.

10.7.1 Obszary, dla których sporządzanie planów jest obowiązkowe na podstawie przepisów szczególnych

Na terenie gminy Sierakowice znajdują się obszary do objęcia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów szczególnych:

- (1) Kaszubski Park Krajobrazowy,
- (2) teren Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Zgodnie z ustawą "O ochronie przyrody" z dnia 16 października 1991r , art 13 a, ust. 7 "Ustanowienie planu ochrony zobowiązuje właściwe gminy do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru objętego planem ochrony lub dokonania zmian w obowiązującym planie miejscowym, w terminie jednego roku od dnia wejścia w życie aktu ustanawiającego plan ochrony. Koszt sporządzenia lub zmiany planu obciąża budżet państwa".

Na terenie gminy znajduje się fragment **Kaszubskiego Parku Krajobrazowego**. Dla obszaru KPK i jego otuliny ustanowiony został plan ochrony parku - rozporządzenie Wojewody Gdańskiego Nr 12/98 z dnia 3 września 1998 r. Na terenie KPK w granicach gminy znajdują się także trzy rezerwaty: Kurze Grzędy, Jezioro Turzycowe, Żurawie Chrusty, dla których nie zostały ustanowione plany ochrony, a szczegółowe zasady ochrony przyrody w tych rezerwach zawarte są w planie ochrony KPK.

Dla **Gowidlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu** obowiązek sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 34 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody: „Dla obszarów i zespołów, o których

mowa w art. 13 ust. 1 pkt 4 (obszarów chronionego krajobrazu) i w art. 13 ust. 1 pkt 6 lit. d) (zespołów przyrodniczo-krajobrazowych), poddawanych ochronie przez radę gminy, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się obowiązkowo."

Rada Gminy Sierakowice do chwili obecnej nie przystąpiła do sporządzenia planów dla obszarów objętych planami ochrony. Zgodnie z art 13 a, ust 8 ustawy "Jeżeli rada gminy (...) nie podejmuje w wyznaczonym terminie uchwały o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wojewoda wzywa gminę do podjęcia takiej uchwały w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące, a po bezskutecznym upływie tego terminu sporządza plan w formie aktu prawa miejscowego. Przyjęty w tym trybie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wywołuje takie skutki prawne, jak miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalony przez radę gminy." Do chwili obecnej Wojewoda Pomorski nie przystąpił do sporządzenia planu miejscowego dla obszaru KPK.

10.7.2 Obszary, dla których sporządzanie planów jest obowiązkowe ze względu na istniejące uwarunkowania

W celu zapewnienia rezerw terenowych ważnych z punktu widzenia interesu gminy, dla realizacji lokalnych celów publicznych lub ze względu na istniejące uwarunkowania, na terenie gminy wskazano obszary do objęcia miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego:

tereny przekształceń i rozwoju:

- (3) Sierakowice,
- (4) rejon Gowidlina,
- (5) rejon Kamienicy Królewskiej,
- (6) rejon Łyśniewa Sierakowickiego,
- (7) rejon Skrzyszewa;

tereny rezerw komunikacyjnych:

- (8), (9) obwodnice dla wsi Sierakowice, Puzdrowo,
- (10) obwodnica dla wsi Tuchlino.

Ze „Strategii rozwoju gminy Sierakowice” wynika dążenie przez wspólnotę samorządową do przyspieszenia rozwoju oraz zachowania i poprawy ładu przestrzennego, uwarunkowane między innymi sporządzeniem nowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla całej gminy. Obowiązujący plan ogólny jest wysoce nieaktualny w stosunku do rozwijających się potrzeb mieszkańców związanych z transformacją ustrojową i gospodarczą w kraju. W całej gminie Sierakowice w latach 1995 – 2000 planami miejscowymi (zmianami planu ogólnego) objęto łącznie 54,86 ha powierzchni terenów czyli 3 % ogólnej powierzchni gminy, w tym we wsi Sierakowice 30,47 ha, co stanowi ok. 4% powierzchni wsi, a 56 % wszystkich zmian. Nowe przeznaczenie ma ścisły związek z powstawaniem i działaniem licznych podmiotów gospodarczych, na których powodzenie duży wpływ ma lokalizacja.

Wyznaczając w studium obszary do objęcia miejscowymi planami w pierwszej kolejności poza obszarami objętymi prawnymi formami ochrony, wskazano ośrodki szczególnie ważne z punktu widzenia gminy oraz atrakcyjne dla inwestorów tereny przekształceń i rozwoju.

Głównym ośrodkiem zainteresowań jest obszar wsi Sierakowice (3). Pełnią one wiodącą rolę ośrodka obsługi administracyjnej gminy z dominującą funkcją

mieszkańciami – usługową. Postępujący wzrost koncentracji usług na terenie wsi oraz rozwój terytorialny zainwestowania ilustruje coraz bardziej miejski charakter miejscowości. Znaczna ilość wniosków o zmianę przeznaczenia terenów oraz nowych planów miejscowych dla poszczególnych działek, uchylających ustalenia planu szczegółowego, sygnalizuje potrzebę sporządzenia przez gminę nowych opracowań planistycznych, zabezpieczających rezerwy terenowe dla inwestycji mieszkaniowych, komunalnych i prywatnych, hamujących jednocześnie przypadkową lokalizację zainwestowania. Sprawą szczególnej wagi jest utrzymanie rezerw komunikacyjnych dla obwodnic wsi Sierakowice, Puzdrowa (8), (9) oraz Tuchlina (10) jako ważnych elementów układu drogowego gminy, zmniejszających stopień uciążliwości ruchu tranzytowego oraz udostępniających nowe tereny rozwojowe.

Tereny wsi i okolic Gowidlina (4), Kamienicy Królewskiej (5) oraz Łyśniewa (6) to ośrodki turystyczne atrakcyjne pod względem przyrodniczo - krajobrazowym (sąsiedztwo jezior), gdzie obserwuje się niekontrolowany przyrost powierzchni terenów letnisk indywidualnych oraz rozwój mieszkalnictwa na obrzeżach wsi. Nowe plany zagospodarowania przestrzennego powinny uwzględnić predyspozycje terenów, ochronę zachowanych walorów przyrodniczo-krajobrazowych, zapotrzebowanie na tereny pod funkcje turystyczne, mieszkalno-usługowe, w tym dla usług obsługi rekreantów. Umożliwią również rozbudowę infrastruktury technicznej. Priorytetem powinna być krystalizacja struktur wsi z wyraźnie wykształconym centrum oraz ochrona przed nadmiernym zainwestowaniem stref przybrzeżnych jezior.

Obszar wsi Skrzyszewo (7) oraz terenów przyległych aż do północnej granicy gminy wskazano do objęcia miejscowym planem w celu uporządkowania i koncentracji zainwestowania w obrębie zwartej wsi oraz w celu wyznaczenia terenów rozwojowych, których lokalizacja nie wpłynęłaby na degradację przyrodniczo-krajobrazową obszaru ze względu na sąsiedztwo otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

10.7.3 Wymagania wobec nowych planów, wynikające z kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy

Dla każdego typu zagospodarowania terenu należy przyjąć odmienne priorytety przy ustalaniu dodatkowych wymagań wobec nowych planów, tj. takich wymagań, które nie wynikają z ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym lub z innych przepisów prawa.

Dla terenów wyznaczonych ciągów ekologicznych (w tym także lasów, jezior) priorytetem jest utrzymanie ciągłości przestrzeni aktywnych biologicznie, dlatego proponuje się, aby w nowych planach miejscowych w szczególności wprowadzać:

- zakaz zabudowy, (w tym wież dla urządzeń technicznych),
- wysoki procent powierzchni biologicznie czynnej(od 40%),
- ochronę lasów, zadrzewień i zakrzaczeń,
- ochronę wód powierzchniowych oraz stosunków wodnych,
- ochronę podmokłych łąk i pastwisk,
- inne ustalenia wynikające z uwarunkowań lokalnych.

Najważniejszą kwestią w kształtowaniu przestrzeni na terenach rolniczych jest ograniczenie postępującej zabudowy. Plany miejscowe powinny określać zasady ograniczania zabudowy wprowadzając bezpośrednio jej zakaz lub dopuszczać zabudowę jako uzupełnienie w istniejących siedliskach.

Przestrzenie, które najszybciej się przekształcają, to zwarte wsie oraz ośrodki rekreacyjne, dlatego wymagają szczególnej troski i ścisłych regulacji planistycznych w zakresie:

- określenie stref funkcyjnych (w tym funkcji dopuszczonych i wykluczonych),
- określenie parametrów zabudowy przez:
  - wprowadzanie wskaźników, takich jak intensywność zabudowy, procent powierzchni biologicznie czynnej, wymagań parkingowych itd.,
  - zaleceń dot. typów i charakteru zabudowy,
  - linii zabudowy, zwłaszcza w rejonie ważnych przestrzeni publicznych,
- zasad ochrony środowiska (przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu), a w szczególności:
  - ochrony i kształtowania publicznych terenów zielonych w zwartej zabudowie,
  - ochrony historycznego sposobu kształtowania zabudowy,
  - określenia miejsc szczególnie ważnych w krajobrazie i zasad ich ochrony,
- zasad obsługi komunikacyjnej, w tym określenia parametrów funkcjonalno-technicznych dla dróg i ulic,
- zasad obsługi w infrastrukturę techniczną,
- zasad podziału na działki budowlane, (np.: określenie minimalnych parametrów dla działek),
- innych wymagań wynikających z lokalnych uwarunkowań.

10.8. Obszary przewidziane do realizacji zadań i programów uwzględniających uwarunkowania, cele i kierunki ponadlokalnej polityki przestrzennej

Dnia 29 stycznia 2001 uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 363/XXVIII/01 został zatwierdzony PROGRAM OPERACYJNY ROZWOJU REGIONALNEGO WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO NA LATA 2001-2002. Przez teren gminy Sierakowice przebiega droga wojewódzka nr 214, która została ujęta w programie. Zadanie związane z drogą 214 składa się z dwóch części, tj. budowa dwupoziomowego skrzyżowania z linią PKP wraz z dojazdami w Lęborku, oraz modernizacji układu drogowego w ciągu tej drogi.

Zakres robót związany z modernizacją układu drogowego obejmuje:

- przebudowę skrzyżowań z Aleją Niepodległości w Lęborku, w m. Nowa Wieś Lęborska, Osowo Lęborskie, **Sierakowice**, **Puzdrowo**, Klukowa Huta,
- wzmocnienie konstrukcji nawierzchni,
- poszerzenie nawierzchni w miejscach niebezpiecznych,
- modernizacja przejść skrzyżowań z liniami kolejowymi,
- poprawa bezpieczeństwa przejść pieszych przez jezdnie.

Programy wojewódzkie są wspierane przez państwo:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dnia 28 grudnia 2000 r. w sprawie przyjęcia Programu wsparcia na lata 2001-2002 (Dz. U. Nr 122, poz. 1326).

Program wsparcia określa:

- zakres, tryb i warunki wspierania przez Państwo programów wojewódzkich,
- tryb powoływania, skład i zadania komitetu monitorującego, oceniającego skuteczność programu wsparcia,